

RÅDETS DIREKTIV 98/41/EF

af 18. juni 1998

om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som led i den fælles transportpolitik bør der træffes yderligere foranstaltninger for at øge sikkerheden i søtransportsektoren;
- (2) Fællesskabet er stærkt foruroliget over de ulykker, som har ramt passagerskibe med store tab af menneskeliv til følge, ikke mindst »Herald of Free Enterprise«- og »Estonia«-katastroferne; rejsende, som benytter passagerskibe og højhastighedspassagerskibe i Fællesskabet, har ret til at forvente og til at kunne forlade sig på et betryggende sikkerhedsniveau og på et fyldestgørende informationssystem, som kan lette eftersøgnings- og redningsaktioner og fremme en effektiv afhjælpning af en ulykkes eftervirkninger;
- (3) det er nødvendigt at sikre, at antallet af passagerer om bord på et passagerskib ikke overskrider det antal, som skibet og dets sikkerhedsudstyr er blevet godkendt til; rederierne bør kunne oplyse eftersøgnings- og redningstjenester om det antal ombordværende, der er berørt af en ulykke;
- (4) der må tilvejebringes oplysninger om passagerer og besætning for at lette eftersøgning og redning samt effektiv afhjælpning af en ulykkes eftervirkninger, dvs. identifikation af de involverede, bedre afklaring af retlige spørgsmål i forbindelse med ulykken og ydelse af mere hensigtsmæssig lægehjælp til de reddede; sådanne oplysninger vil forebygge overflødig bekymring hos slægtninge og andre pårø-

rende til de ombordværende på passagerskibe, der rammes af ulykker i farvande, som medlemsstaterne ifølge den internationale konvention af 1979 om redning af menneskeliv til søs (SAR) har ansvaret for;

- (5) passagererne bør derfor tælles og registreres, inden skibet afsejler;
- (6) i henhold til kapitel III i den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS-konventionen) skal alle ombordværende på alle passagerskibe i international sejlads pr. henholdsvis 1. juli 1997 og 1. januar 1999 tælles og registreres, idet dog myndighederne kan fritage passagerskibe, der sejler i beskyttede farvande, fra disse krav samt fra kravet om registrering, hvis en sådan ikke lader sig gennemføre på grund af disse skibes rutefart; nævnte kapitel i SOLAS-konventionen gælder ikke indenrigssejlad og overlader vigtige fortolkningsspørgsmål til de enkelte medlemsstater;
- (7) dette direktiv er i overensstemmelse med medlemsstaternes ret til at pålægge passagerskibe, der besejler deres havne, visse krav, der er strengere end SOLAS-konventionens krav;
- (8) da passagerbefordringen til søs også berører det indre marked, er en foranstaltning på fællesskabsplan den mest effektive måde, hvorpå der kan indføres et minimalt sikkerhedsniveau, som er fælles for alle skibe i hele Fællesskabet;
- (9) i betragtning af proportionalitetsprincippet er et rådsdirektiv det rette juridiske instrument, da det giver medlemsstaterne en ramme for ensartet og obligatorisk anvendelse af sikkerhedsstandarderne, samtidig med at det overlader det til hver enkelt medlemsstat at beslutte, hvilke gennemførelsesinstrumenter der passer bedst til det nationale system;
- (10) medlemsstaterne kan sikre, at passagerskibe, som fører deres flag, og deres rederier overholder de gældende sikkerhedsforskrifter; disse forskrifter bør ikke gælde for skibe, der besejler havne i tredjelande; sådan sejlads er omfattet af SOLAS-konventionen;

⁽¹⁾ EFT C 31 af 31. 1. 1997, s. 5, og EFT C 275 af 11. 9. 1997, s. 7.

⁽²⁾ EFT C 206 af 7. 7. 1997, s. 111.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 29. maj 1997 (EFT C 138 af 16. 6. 1998, s. 31), Rådets fælles holdning af 11. december 1997 (EFT C 23 af 23. 1. 1998, s. 17) og Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 1998 (EFT C 104 af 6. 4. 1998).

- (11) medlemsstaterne kan kun sikre sikkerhed og effektiv afhjælpning af ulykkers eftervirkninger for alle passagerskibe, der uanset flag sejler eller ønsker at sejle fra deres havne, ved at kræve effektiv overholdelse af de relevante forskrifter som betingelse for sejlads fra deres havne; bestemmelse om fritagelse fra disse regler kan ikke overlades til flagstaten alene, da kun havnestaten er i stand til at fastsætte de krav, der kan sikre det bedst mulige eftersøgnings- og redningsarbejde for passagerskibe, der besejler en havn;
- (12) for at harmonisere sikkerhedsbeskyttelsen og undgå konkurrenceforvridning bør medlemsstaterne ikke af andre grunde end dem, der er nævnt i direktivet, indrømme undtagelser eller fritagelser fra de relevante SOLAS-bestemmelser om registrering af oplysninger om passagererne i forbindelse med sejlads til eller fra Fællesskabets havne;
- (13) af hensyn til den praktiske gennemførelse og for at undgå konkurrenceforvridning skal der indføres en ensartet fremgangsmåde til fastlæggelse af, hvilke rejser der skal være omfattet af kravene om obligatorisk registrering af alle ombordværende; tyvesø-milegrænsen bygger på hensyntagen til en række generelle principper og særlige forhold, som alle medlemsstaterne har godkendt;
- (14) af specifikke operationelle hensyn vil optællingen af de ombordværende på passagerskibe, der krydser Messinastrædet, i et begrænset tidsrum kunne ske på en enklere måde end ved individuel optælling; medlemsstaterne skal have mulighed for at lempe kravet om, at man på land skal have oplysning om antallet af de ombordværende på passagerskibe, der besejler korte ruter i beskyttede havområder som defineret i direktivet; passagerskibe, der kun sejler i beskyttede havområder, er udsat for en mere begrænset risiko og bør derfor kunne fritages; det kan under visse særlige omstændigheder være praktisk uigennemførligt for rederier at registrere de ombordværende, hvorfor en undtagelse fra registreringskravet kan tillades på særlige og veldefinerede betingelser;
- (15) indsamling og behandling af oplysninger om navngivne enkeltpersoner skal ske i overensstemmelse med databeskyttelsesprincipperne i direktiv 95/46/EF⁽¹⁾; navnlig bør de pågældende personer på

indsamlingsstidspunktet underrettes om, hvad oplysningerne skal bruges til, og oplysningerne bør kun opbevares i et meget kort tidsrum, som under ingen omstændigheder må være længere, end det er nødvendigt for at efterleve dette direktiv;

- (16) der er behov for et udvalg bestående af medlemsstaternes repræsentanter, som kan bistå Kommissionen med direktivets gennemførelse i praksis; det udvalg, der er nedsat ved artikel 12 i direktiv 93/75/EØF⁽²⁾, kan påtage sig denne opgave;
- (17) ved hjælp af dette udvalg kan nogle af direktivets bestemmelser ændres for at tilpasse dem til fremtidige ændringer af SOLAS-konventionen, som er trådt i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at øge sikkerheden og redningsmulighederne for passagerer og besætningsmedlemmer om bord på passagerskibe, der sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater, således at eftersøgnings- og redningsaktioner kan gennemføres og ulykkers eftervirkninger kan behandles mere effektivt.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved

- »ombordværende«: alle ombordværende uanset alder
- »passagerskib«: et søgående skib eller et søgående højhastighedsskib, som befordrer flere end tolv passagerer
- »højhastighedsskib«: et højhastighedsskib som defineret i regel 1 i kapitel X i SOLAS-konventionen af 1974 i den på direktivets vedtagelsestidspunkt gældende udformning
- »rederi«: passagerskibets ejer eller ethvert andet foretagende eller enhver anden person, som f.eks. den operatør eller totalbefragter, der har overtaget ejerens ansvar for passagerskibets drift
- »ISM-kodeks«: den internationale kodeks for sikker skibsdrift og forhindring af forurening, vedtaget af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) ved resolution A.741 (18) af 4. november 1993

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23. 11. 1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 247 af 5. 10. 1993, s. 19.

- »registeransvarlig«: den landbaserede person, som et rederi har udpeget som ansvarlig for opfyldelse af forpligtelserne i henhold til ISM-kodeksen, eller en landbaseret person, som et rederi har pålagt ansvaret for varetagelse af oplysningerne om de ombordværende på et rederiet tilhørende passagerskib
- »udpeget myndighed«: de kompetente myndigheder i en medlemsstat, som er ansvarlige for eftersøgnings- og redningstjenesterne, eller som tager sig af en ulykkes eftervirkninger
- »en sømil«: 1 852 meter
- »beskyttet havområde«: et havområde, som ikke modtager påvirkninger fra åbent hav, hvor et skib på intet tidspunkt er mere end seks sømil fra et sted, hvor skibbrudne kan komme i land, og hvor der findes eftersøgnings- og redningstjenester i nærheden
- »rute fart«: en række skibsoverfarter, der besejler afstanden mellem de samme to eller flere havne, enten
 - a) i henhold til en offentliggjort fartplan, eller
 - b) med så regelmæssige eller hyppige overfarter, at disses systematiske karakter umiddelbart kan konstateres
- »tredjeland«: et land, som ikke er en medlemsstat.

Artikel 3

Dette direktiv gælder for passagerskibe med følgende undtagelser:

- krigsskibe og troppetransportskibe
- lystbåde, medmindre de bemandedes og med erhvervsformål befordrer flere end tolv passagerer.

Artikel 4

1. Alle ombordværende på passagerskibe, der afsejler fra havne i medlemsstaterne, optælles inden skibets afsejling.

2. Antallet af ombordværende meddeles inden afsejlingen til passagerskibets fører og til rederiets registeransvarlige eller et landbaseret system, som tilhører rederiet, og som tjener til registrering.

Artikel 5

1. Følgende oplysninger registreres for alle passagerskibe, der afsejler fra havne i medlemsstaterne for at tilbagelægge en rejse på mere end 20 sømil fra afsejlingsstedet:

- efternavn på alle ombordværende
- deres fornavne eller initialer
- deres køn
- angivelse af den alderskategori (voksen, barn eller spædbarn), som den enkelte passager tilhører, eller den pågældendes alder eller fødselsår
- på en passagers anmodning alle oplysninger, som kræves af hensyn til særlig behandling eller bistand i ulykkestilfælde.

2. Disse oplysninger indsamles inden afsejlingen og videregives senest 30 minutter efter skibets afsejling til rederiets registeransvarlige eller et landbaseret system, som tilhører rederiet, og som tjener til registrering.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne pålægger rederier, hvis passagerskibe fører deres flag, at sikre, at oplysningerne i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, bringes til veje som anført i henholdsvis artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, når skibene forlader en havn uden for Fællesskabet for at sejle til en havn i Fællesskabet.

2. Medlemsstaterne pålægger rederier, hvis passagerskibe fører tredjelandes flag, at sikre, at de i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, nævnte oplysninger indsamles og opbevares, så de af hensyn til eftersøgnings- og redningsaktioner og en ulykkes eftervirkninger er til rådighed for den udpegede myndighed, når et skib forlader en havn uden for Fællesskabet for at sejle til en havn i Fællesskabet.

3. Når medlemsstaterne under henvisning til de relevante SOLAS-bestemmelser indrømmer skibe, der fører deres flag og ankommer til havne i Fællesskabet fra havne uden for Fællesskabet, undtagelser eller fritagelser i forbindelse med oplysninger om passagererne, må de kun gøre det på de undtagelses- eller fritagelsesbetingelser, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 7

Skibsføreren sikrer inden afsejlingen, at antallet af ombordværende på et passagerskib, der afsejler fra en havn i en medlemsstat, ikke overskrider det antal, som passagerskibet har tilladelse til at befordre.

Artikel 8

Rederier, der driver sejlads med passagerskibe, skal, når det kræves i artikel 4 og 5:

- indføre et system for registrering af oplysninger vedrørende passagererne; systemet skal være i overensstemmelse med kriterierne i artikel 11

— udpege en registeransvarlig, som skal være ansvarlig for opbevaring og videregivelse af disse oplysninger, såfremt der opstår en katastrofesituation, eller i perioden efter en ulykke.

Rederiet sikrer, at de oplysninger, som kræves i dette direktiv, på ethvert tidspunkt uden vanskelighed kan stilles til rådighed for den udpegede myndighed i eftersøgnings- og redningsøjemed, såfremt der opstår en katastrofesituation, eller i perioden efter en ulykke.

Personoplysninger, der er indsamlet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, opbevares ikke længere, end det er nødvendigt for at efterleve dette direktiv.

Rederiet sikrer, at oplysninger om personer, der har opgivet behov for særlig behandling eller bistand i ulykestilfælde, registreres forsvarligt og videregives til skibsføreren inden et passagerskibs afsejling.

Artikel 9

1. En medlemsstat, hvori et passagerskib har afsejlingshavn, kan nedsætte den i artikel 5 omtalte tyvesømilegrænse.

Afgørelser om nedsættelse af denne grænse for rejser mellem havne i forskellige medlemsstater træffes i fællesskab af de to medlemsstater.

2. a) Ved gennemførelsen af kravene i artikel 4, stk. 1, kan Den Italienske Republik for rutefart over Messinastrædet vedtage bestemmelser om optælling af det maksimale antal ombordværende, der må beføres på et passagerskib, som medtager passagertogvogne og vej køretøjer, på grundlag af det maksimale antal passagerer, som tillades medtaget i tog og alle andre køretøjer om bord, hvis de enkelte ombordværende af operationelle årsager ikke kan optælles. Anvendelsen af denne bestemmelse er begrænset til fire år. Eventuel forlængelse besluttet i overensstemmelse med stk. 3 på baggrund af de erfaringer, der gøres.

b) En medlemsstat, hvori et skib har afsejlingshavn, kan fritage passagerskibe, der udelukkende sejler i et beskyttet havområde i rutefart på under en time mellem anløbshavnene, fra forpligtelsen i artikel 4, stk. 2, til at videregive oplysninger om antallet af ombordværende til den registeransvarlige eller til et landbaseret system, som tilhører rederiet, og som tjener til registrering.

c) En medlemsstat kan fritage passagerskibe, som udelukkende sejler i beskyttede havområder mellem to havne eller fra og til samme havn uden at lægge til andre steder, fra forpligtelserne i artikel 5.

3. I de i stk. 2 beskrevne tilfælde gælder følgende procedure:

a) medlemsstaten anmelder straks til Kommissionen en beslutning om undtagelse eller fritagelse fra de relevante bestemmelser i artikel 4 og 5 og giver en udførlig begrundelse for denne

b) hvis Kommissionen inden seks måneder efter anmeldelsen finder, at beslutningen ikke er berettiget eller kan få skadelige virkninger på konkurrencen, kan den efter proceduren i artikel 13 pålægge medlemsstaten at ændre beslutningen eller trække den tilbage.

4. En medlemsstat, fra hvis havn passagerskibe sejler i indenrigsfart, eller to medlemsstater, mellem hvis havne der sejler passagerskibe, kan for rutefart i et område, hvor sandsynligheden for, at bølgehøjden overstiger to meter, er mindre end 10 %, målt på årsbasis, og

— hvis rejsen ikke overstiger ca. 30 sømil fra afsejlingsstedet, eller

— hvis hovedformålet med ruten er at tilvejebringe regelmæssige forbindelser til fjerntliggende samfund til almindelige formål,

anmode Kommissionen om, hvis de finder det uigennemførligt for rederierne at registrere oplysningerne i artikel 5, stk. 1, helt eller delvis at fritage dem for kravet herom.

Registreringens uigennemførlighed skal i dette øjemed godtgøres. Endvidere skal det dokumenteres, at det område, som de pågældende skibe besejler, er forsynet med landbaserede navigationshjælpemidler, og at der udsendes pålidelige vejrudsigter for det, samt at der findes fyldestgørende og tilstrækkelige eftersøgnings- og redningsfaciliteter. Undtagelser, der indrømmes i henhold til dette stykke, må ikke have nogen skadelig virkning på konkurrencen.

En afgørelse træffes efter fremgangsmåden i artikel 13.

5. En medlemsstat må ikke på grundlag af dette direktiv fritage eller indrømme undtagelser til passagerskibe, som afsejler fra dens havne under et flag, der tilhører et tredjeland, som er kontraherende part i SOLAS-konventionen, hvis landet ikke tilslutter sig fritagelsen efter de relevante SOLAS-bestemmelser.

Artikel 10

Registreringssystemer, der oprettes i henhold til artikel 8, skal godkendes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne kontrollerer mindst ved stikprøvekontrol, at registreringssystemer, som er oprettet på deres område i henhold til dette direktiv, fungerer tilfredsstillende.

Medlemsstaterne udpeger den myndighed, som de i artikel 8 omtalte rederier skal meddele de i dette direktiv forlangte oplysninger.

Artikel 11

1. Med henblik på dette direktiv skal registreringssystemerne opfylde følgende funktionskriterier:

i) *Læselighed:*

De ønskede oplysninger skal være i et letlæseligt format.

ii) *Tilgængelighed:*

De ønskede oplysninger skal være lettilgængelige for de udpegede myndigheder, som oplysningerne i systemet er relevante for.

iii) *Anvendelighed:*

Systemet skal være således indrettet, at det ikke skaber unødige forsinkelser for passagerne i forbindelse med ombordstigning og/eller landgang.

iv) *Sikkerhed:*

Oplysningerne skal beskyttes tilstrækkeligt mod tilfældig eller ulovlig tilintetgørelse eller bortkomst og mod ubeføjet ændring, udlevering eller adgang.

2. Forskellige systemer bør undgås på samme rute eller på ruter, som svarer til hinanden.

Artikel 12

Uden at det berører procedurerne for ændring af SOLAS-konventionen, kan dette direktiv ændres efter fremgangsmåden i artikel 13, uden at dets anvendelsesområde herved udvides, for at sikre anvendelsen af senere ændringer af SOLAS-konventionen, som vedrører registreringssystemer, der er trådt i kraft efter direktivets vedtagelse.

Artikel 13

Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 12, stk. 1, i direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne

med farligt eller forurenende gods. Udvalget arbejder efter proceduren i stk. 2 og 3 i nævnte artikel.

Artikel 14

Medlemsstaterne indfører en sanktionsordning for brud på nationale bestemmelser, der vedtages på grundlag af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sanktionerne anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1999. De underretter straks Kommissionen herom. Artikel 5 anvendes senest fra den 1. januar 2000.

2. Når medlemsstaterne vedtager nævnte love og administrative bestemmelser, skal disse indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler omgående Kommissionen teksten til alle nationale retsfor skrifter, som de udsteder for det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 16

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 18. juni 1998.

På Rådets vegne

G. STRANG

Formand